

Személyes összefoglaló a 2006/2007 évi Erasmus tanulmányútról

Szóval úgy döntöttünk, hogy akkor mi így hárman kimegyünk Németországba, Furtwangenbe azért, hogy Master of Science in Microsystem Engineering képesítést szerezzünk. Hogy könnyű döntés volt-e? Nem. Nagyon nehéz volt eldönteni, mi is volna a legjobb, hogyan is kellene csinálni. Kimenjek vagy ne menjek ki? Ha kimegyek miért? Mit fogok majd ott csinálni, és mégis mennyivel ér majd többet az a diploma. Milyen a német oktatási rendszer? (Sokan azt mondták rossz.) Ilyen és ehhez hasonló kérdések törtek elő belőlem, belőlünk. És most, így tíz hónap után azt mondhatom, hogy életem legjobb döntését hoztam meg 2006. tavaszán azáltal, hogy jelentkeztem Erasmus-os diáknak. Persze ez csak az én véleményem, de had mondjam el, hogyan jutottam el idáig és melyek voltak a legfontosabb tapasztalataim, amelyeket szeretnék a Kedves Olvasóval megosztani, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy segítsék meghozni egy életre szóló döntést.

A bevezető után azzal kezdeném, hogy 2006 februárjában én nagyban dolgoztam a főiskola egyik laborjában, mint kooperatív hallgató és minden tanáromtól azt hallottam, hogy menjek ki Master képzésre Németországba, mint az előttem ott dolgozó diák, Anka Laci. Persze-persze! Majd még átgondolom! - mondtam mindenkinek.

Februárban el is mentem a Dudás Tanárnő által szervezett tájékoztatóra, ahol feltettem egy roppantul értelmes kérdést. Nyelvvizsga kell-e hozzá? Majdnem kinevettek. Persze sejtettem én a választ, de gondoltam, hátha nem kell. ☺ Szóval kellett. Nekem persze nem volt. Nem volt mit tenni, az egyik kisebb maszekmunkából félretett pénzből beiratkoztam egy nyelvvizsga felkészítő kurzusra a Műszaki Egyetemen. Heti két alkalommal jártam, munka után este 5-től 8-ig. Nem tagadom volt, amikor nagyon untam. Volt, amikor el sem mentem. Nem én voltam a Tanárnő kedvence, de végül is becsülettel végigcsináltam. Egyébként jó kávét lehetett inni a Z épület aulájában. A középfokú nyelvvizsgám elsőre sikerült. Igaz olyan ideges voltam előtte, hogy a Fűvészkerttől gyalog mentem be a Műszaki Egyetemre vizsgázni. Közben volt egy nyelvi felmért, ezt még had említsem meg. Körülbelül másfél órát kellett sorban állni. Nem is volt ezzel gond, csak mint ahogy már az elején is említettem, én az egyik laborban dolgoztam anno, és sajnos kiment a fejből, hogy a Dr. Kohut József tanár úrnak külföldi diákokkal lesz órája. Hát az akkor elmaradt. (tudom hát-tal nem kezdünk mondatot, de ez nem is egy irodalmi mű, hanem csak egy remélem érdekes beszámoló). Később persze bocsánatot kértem és nem lett ebből gond. De had folytassam tovább! Aki kijött az Dudás tanárnő ajtaján, mindenkit megkérdeztünk, hogy: „Na! Milyen volt? Mit kérdeztek?”. Jött is a válasz. „Áááá, tök egyszerű. Csak azt kellett mondani, hogyan kérünk egy korsó sört.” Na jó, nem lesz itt gond gondoltam én akkor! ...Hogy mit kérdeztek? Mondjam el, hogy mi a Fourier-transzformáció lényeg. Angolul!!! Egyébként nem haragudtam

én utána senkire. Most már örülök is neki, hogy így alakult, mert ha egyszer véletlenül megírom a „memoárokat” akkor legalább, majd lesz miről mesélnem. Kicsit nyögvenyelősre sikeredett a nyelvi felmérő, nem tagadom, de így utólag úgy gondolom, hogy az csak egy szükséges dolog volt, de semmit nem jelentett se akkor, se most! A legfontosabb, hogy az ember akarjon tanulni!

Lényeg a lényeg, a tavaszi félév végére minden szükséges papírom megvolt, és így nem volt akadálya a pályázat elküldésének. Szerencsére sikerült. Mindannyiunkat felvettek.

Február 10-én este 8 órakor indultunk Furtwangenbe egy mikrobusszal. Budapesttől egészen Villingen-Schwenningen-ig autópályán lehet autózni, így csak az utolsó 30 km-t kellett hegyi szerpentinben megtenni. Hosszú út, megközelítőleg 1100 km, és a mi esetünkben 13 óra volt.

Mondanom sem kell, hogy az ottani környezet csodálatosan szép, már-már mesébe illő. Rengeteg szép dolgot láttam, már csak ezért is érdemes volt kimenni. Előtte még külföldön sem nagyon jártam. Az időjárás teljesen más, mint mondjuk a nagykuságon. Persze erre azért számítottam, de amikor 3 hétig el sem akar állni az eső, az azért még egy ilyen jó kedélyű embert is, mint én majdnem depresszióba sodor. A tavasz és a nyár is viszonylag hűvös és csapadékos. Itt jegyezném még meg, hogy fölösleges esernyőt vinni, mert az orkán erejű szél úgyis kifordítja. A széldzseki pedig gyorsan átázik. A legjobb, ha olyan sárga esőkabátot hozunk, amelyet a Jurassic Park első részében is lehetett látni. Az eső hirtelen jön, egyszer csak szétszakad az ég, és mintha dézsából öntenék. Volt olyan, hogy a háztól 20 méterre voltam és minden erőfeszítésem ellenére, mire az ajtóig értem, ronggyá áztam. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem élveztem. ☺ Az elsőt mindenképpen. De amikor minden hétre jutott két ilyen megázás, akkor azért már nekem is lefelé görbült a szám.

Az iskola nagyon jó! Mielőtt kimentem, hallottam sok helyről, hogy a német oktatási rendszer nem jó, és hogy ez a Master képzés igazából csak egy üdülés. Őszintén mondhatom, hogy ez nem igaz. Ez az iskola, ha az ember valóban komolyan gondolja, és jó eredményeket akar elérni, akkor nagyon nehéz. Egy igazi kihívás. A tanárok nagyon rendesek, minden segítséget megadnak, egy szava sem lehet az embernek. A követelményrendszerrel megoszlanak a vélemények. Állítólag megbukni nehéz, de aki jó jegyet akar, annak nagyon-nagyon kell tudni az anyagot.

Had mondjak egy példát, csak hogy érzékeltessem, milyen volt az egyik vizsga. Advanced Control Systems című tárgy. Differenciálegyenletek, Blokkvázlatok, egyszerűsítések, rengeteg elmélet és még több számítási példa. Jó hosszú számítási példák, amiket ha az elején elszámolsz, akkor egy fél óra múlva, mire a végére érsz, kezdheted is előlről az egészet stb.. Szóval ez egy ilyen tárgy és kikaptuk a feladatlapot. 15 A4-es oldal volt és volt rá 90 perc. Amikor felfogtam, hogy mi is történik éppen velem, nem

tagadom, kicsit nyugtalan lettem. Tanulni kell! Mégpedig nagyon. Sikerült egyébként a vizsgám. Aki tehát attól fél, hogy szakmailag nem fog fejlődni, annak üzenem, hogy ne féljen! Rengeteg hasznos dolgot fog tanulni, amit például az autóiparban könnyen lehet hasznosítani.

Az angol nyelv, ami még nagyon fontos. Persze amikor odamentünk alig tudtunk beszélni. Csak makogtunk. Kellett egy hónap, hogy a tanárok „szókincsét” átvegyük. Utána mindent megértettünk. Kellett még 10 hónap és folyékonyan beszéltünk angolul. Nem kell félni! Ez az egyik leghasznosabb az egész tanulmányi út alatt. Persze az angollal párhuzamosan a német nyelvtudását is fejlesztheti az ember. A lehetőségek korlátlanok. Egyvalami biztos! Unatkozni nem nagyon lehet.

Szeretném még mondani, hogyan célszerű utazni. Mivel az ember odafelé meglehetősen sok csomagot visz, a legjobb, ha kocsival utazunk ki. Évközben pedig célszerű valamelyik fapados légitársaság járatát választani, mondjuk például a Germanwings-et, amely Stuttgart és Budapest között jár. Szerintem ez az egyik legjobb választás. Sokan emlegetik a RyanAir-t mint olyat, amelyik Frankfurt és Sármellék (Balaton) között jár (télen Budapest), de én elég sok rosszat olvastam róluk az interneten és megmondom őszintén, nem szívesen utaznék velük. Bár még nem zuhant le gépük! Stuttgart egyébként is jobb, mivel Baden-Württemberg-ben van és érvényes odáig a Baden-Württemberg-Ticket. Ez egy gazdaságos választás, akár öt fő is utazhat 21 EURO-ért a tartományon belül. Persze csak másodosztályon. De az a Deutsche Bahn-nál olyan, mint nálunk az InterCity.

Vegezetül had mondjam még el az én személyes véleményemet, és motivációmat az Erasmus programmal kapcsolatban. Miért is fontos, hogy minél több diák használja ki ezt a páratlan lehetőséget?

Manapság, a villamosmérnök szakmában bár nincsen túlképzés, de aki egy kicsit is ambiciózus, annak kevés lesz a BSc diploma. Nagyon sok, egyébként képzetlen, szakmailag hozzá nem értő mérnök fog az elkövetkező években kikerülni a főiskolákról és az egyetemről ilyen diplomával, amely minden bizonnyal a képesítés felértékelődéséhez fog vezetni. Aki szeretne jobb lehetőségekkel indulni a munkaerőpiacon, annak szüksége lesz egy MSc képesítésre. Továbbá az angol nyelvtudás ebben a szakmában ma már szintén alapkövetelmény. Lényeg a lényeg, egy Németországban, angol nyelven szerzett műszaki, egyetemi szintű képesítés szerintem elég jó referencia nemcsak Magyarországon, de külföldön is.

Bízom benne, hogy ezzel a kis összefoglalóval hozzá tudtam járulni ahhoz, hogy egy átfogó kép alakuljon ki a Kedves Olvasóban, az általam végigjárt tanulmányútról. Remélem továbbá, hogy tudtam segíteni egy helyes döntés meghozásában.

Röviden összefoglalva az egészet: Nem volt könnyű eljutni idáig, de ha most kellene választanom, ugyanezen az úton mennék végig. Sokszor voltam lusta, sokszor rosszul döntöttem. De amit csinálnom kellett, azt mindig a tőlem telhető legjobb minőségben próbáltam csinálni. Olyan is volt és lesz is, hogy valami nem sikerül. Soha nem szabad feladni! Az egyik barátom, a Maróti Dani, aki szintén itt van Furtwangenben, mondta ezt az idézetet: „Ahhoz hogy valakiből jó harcos legyen, meg kell tanulni veszíteni is.”

Kisújszállás, 2007-08-20

Baráti üdvözlettel:

Gönczi Attila